

Tryb postępowania w sprawach chorób zawodowych:

Podstawy prawne:

1. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30.06.2009 r. w sprawie chorób zawodowych (Dz.U z 2009 r. Nr 105, poz. 869);
2. rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 01.08.2002 r. w sprawie sposobu dokumentowania chorób zawodowych i skutków tych chorób (Dz.U. z 2002 r. Nr 132, poz. 1121);
3. Kodeks pracy z dnia 26.06.1974 r. (Dz.U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zmianami).

Pojęcie choroby zawodowej:

Za chorobę zawodową uważa się chorobę, wymienioną w wykazie chorób zawodowych, jeżeli w wyniku oceny warunków pracy można stwierdzić bezspornie lub z wysokim prawdopodobieństwem, że została ona spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy albo w związku ze sposobem wykonywania pracy.

Kto może dokonać zgłoszenia podejrzenia choroby zawodowej ?:

1. pracodawca zatrudniający pracownika;
2. lekarz, lekarz stomatolog który podczas wykonywania zawodu powziął podejrzenie choroby zawodowej u pracownika (niezależnie do specjalności lekarskiej);
3. pracownik lub były pracownik, przy czym pracownik aktualnie zatrudniony zgłasza podejrzenie za pośrednictwem lekarza sprawującego nad nim profilaktyczną opiekę zdrowotną.

Podejrzenie choroby zawodowej zgłasza się właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu i właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy, których właściwość ustala się według miejsca, w którym praca jest lub była wykonywana, który wszczyna postępowanie w sprawie.

Placówki służby zdrowia właściwe do orzekania w sprawach chorób zawodowych:

W procedurze orzekania o chorobie zawodowej przewidziany jest tryb dwóch instancji, z możliwością odwołania od orzeczenia I instancji. Podkreślić w tym miejscu należy jednostka orzecznicza II stopnia nie weryfikuje prawidłowości orzeczenia lekarskiego jednostki I stopnia, a jedynie przeprowadza ponowne badanie, wydając kolejną opinię.

Jednostkami orzeczniczymi I stopnia:

1. poradnie chorób zawodowych wojewódzkich ośrodków medycyny pracy;
2. kliniki i poradnie chorób zawodowych uniwersytetów medycznych (akademii medycznych);
3. poradnie chorób zakaźnych wojewódzkich ośrodkach medycyny pracy albo przychodnie i oddziały chorób zakaźnych poziomu wojewódzkiego – w zakresie chorób zawodowych zakaźnych i pasożytniczych;
4. jednostki organizacyjne zakładów opieki zdrowotnej, w których nastąpiła hospitalizacja - w zakresie rozpoznawania chorób zawodowych u pracowników hospitalizowanych z powodu wystąpienia ostrych objawów choroby.

Jednostkami orzeczniczymi I stopnia na terenie woj. wielkopolskiego są:

- Wielkopolskie Centrum Medycyny Pracy w Poznaniu;
- Wielkopolskie Centrum Medycyny Pracy w Poznaniu Ośrodek w Kaliszu;
- Wielkopolskie Centrum Medycyny Pracy w Poznaniu Ośrodek w Koninie;
- Wielkopolskie Centrum Medycyny Pracy w Poznaniu Ośrodek w Lesznie;
- Wielkopolskie Centrum Medycyny Pracy w Poznaniu Ośrodek w Pile;
- W zakresie chorób zakaźnych i pasożytniczych - Poradnia Wścieklizny i Chorób Odzwierzęcych Wielospecjalistycznego Szpitala Miejskiego im. Józefa Strusia w Poznaniu; ul. Szwajcarska 3, 61-285 Poznań;
- W zakresie gruźlicy płucnej – Wielkopolskie Centrum Pulmonologii i Torakochirurgii im. Eugenii i Janusza Zeylandów w Poznaniu; ul. Szamarzewskiego 62, 60-569 Poznań.

Jednostkami orzeczniczymi II stopnia:

Jednostkami orzeczniczymi II stopnia są przychodnie, oddziały i kliniki jednostek naukowo – badawczych w dziedzinie medycyny pracy.

Jednostkami orzeczniczymi II stopnia są m.in.:

- Instytut Medycyny Pracy im. prof. Jerzego Nofera w Łodzi;
- Instytut Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu.

Decyzja o stwierdzeniu / o braku podstaw do stwierdzenia choroby decyzji:

Właściwy państwowy inspektor sanitarny wydaje decyzję o stwierdzeniu / o braku podstaw do stwierdzenia choroby zawodowej na podstawie materiału dowodowego, a w szczególności danych zawartych w orzeczeniu lekarskim, oraz oceny narażenia

pracownika. Jeżeli państwowy inspektor sanitarny przed wydaniem decyzji uzna, że materiał dowodowy jest niewystarczający do wydania decyzji, może żądać od lekarza, który wydał orzeczenie lekarskie, uzupełnienia orzeczenia lub wystąpić do jednostki orzeczniczej II stopnia o dodatkowe konsultacje oraz podjąć inne czynności niezbędne do uzupełnienia materiału dowodowego.

Tryb odwoławczy:

Prawo do odwołania od treści orzeczenia lekarskiego jednostki orzeczniczej I stopnia przysługuje pracownikowi / byłemu pracownikowi - w terminie 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia złożonego za pośrednictwem jednostki, która wydała orzeczenie. Orzeczenie lekarskie jednostki orzeczniczej II stopnia jest ostateczne. Od decyzji właściwego państwowego powiatowego / wojewódzkiego inspektora sanitarnego odwołać się może zarówno pracownik, jak i pracodawca w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji do właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego / Głównego Inspektora Sanitarnego w Warszawie. Decyzja wydana przez właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego / Głównego Inspektora Sanitarnego w Warszawie jest ostateczna i przysługuje na nią skarga do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Od wyroku właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni.

Pliki do pobrania:

1. Wykaz chorób zawodowych;
2. Karta oceny narażenia zawodowego;
3. Zgłoszenie podejrzenia choroby zawodowej;
4. Skierowanie na badania w celu rozpoznania choroby zawodowej;
5. Schemat postępowania podejrzenia choroby zawodowej.